

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 322. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651418574704/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

- vendt tilbage fra Florents til Bern, og i Mai 1798, da han var i Mailand og Turin.
- §. 110, L. 15. [sin Son] Angående denne Son, som atter nævnes i Slutningen af Riimbrevet, see ovenfor, §. 309, Anm. til §. 85 L. 2.
- — 16. Regulus] I 1ste Bd. (S. 76) findes R. ligeledes nævnt, ligesom her paa Grund af det Fædrelands-sind og den strenge Pligtopfyldelse, han lagde for Dagen, da han, sin Ed roo, frivillig vendte tilbage til sit karthaginiensiske Fangerskab Aar 256 f. Chr.
- — 32. Paris, den Stad, jeg meest blandt alle hader] Vignende Uttringer af Bagg.s Antipathi mod Paris gjenfindes oftere; see saaledes nærv. Bd. S. 128 L. 20-21, S. 157 L. 3, og S. 163 L. 21.
- — 33-34. Snaus, som fylder dens uendelige Gader] Denne Klage over den daværende smudsige Tilstand af Paris's Gader er ikke enstaaende: Fra en anden dansk Forfatter, som netop samme Aar havde besøgt Paris, findes der saaledes i næste Aars Minerva en Rejseberetning, hvor der stærkt anføres over det Samme i Forbindelse med Mangel paa Reenlighedsfands hos selve Indbyggeme, som f. Ex. efter hans Sigende end ikke undse sig ved „at sætte sig i en Krog paa Gaden og ofre til Gudinden Cloacina!“
- 111, L. 1-2. mere glemt end nogen Claus i Kiøbenhavn] Som allerede anført i 1ste Bd. S. 307, i Anm. til §. 8 L. 2-10, henpiter Bagg. ofte, efter tidligere Forfatteres Exempel, Navnet Claus som Betegnelse for en Dumrian.
- — 6. Blun] d. e. Dieblit. Med Hensyn til den nu forældede Brug af Ordet Blund eller, som det her findes skrevet, Blun i denne Betydning — der ikke, som det er bleven anført, er særegen for Dektensklæger, men jævnlig forekommer hos Datidens og tidligere Forff. — kan bemærkes, at Bagg. med flere af disse Forff. følger den Regel at skrive Blun, naar han mener: Dieblit, men derimod Blund i Ords endnu brugelige Betydning. Under 21 Mai 1793 skriver han udtrykkelig til Cramer i Kiel, som havde begjæret forskjellige Oplysninger til Brug ved sin nyeste Overtættelse af „Labyrinthet“: „Et Blun heist zwar Augenblick, ei Blund aber ein äußerst leichter, kurzer Schlummer“ (Biogr. II, Tillæg, S. 4; Cramers Udrtryk af denne Pasjus i bemeldte Overtættelse, dets St., S. 589, er neppe korrekt). Hvad Berbet